

Radvaner Vilmosné Kislánykorában

Ez én vagyok úgy kétéves korom körül. 1908-ban születtem. A Nyár utcai elemibe jártam. Végig a legjobb tanuló voltam. Az Andrássy úton volt a Mária Terézia felső leányiskola [lásd: leányiskolák], ami hat évet tartott. Nem nagyon lehetett bejutni, csak gazdagéknak. Az egyik nagynéném, az Ignác felesége, a Piri néni, és az ő húgának a férje egy könyvkiadó igazgatója volt, és egész Pesttel volt összeköttetése. Elment anyám, hogy szeretne engem az Andrássy útra. És azt mondta, hogy Budapest összes iskolájába segítem a Bözsit, de ide nem, mert itt csak flancolni tanul. Add be polgáriba [lásd: polgári iskola]. A Nagydiófa utcában volt az iskola. Ott is a legjobb tanuló voltam. Az iskolában kötelező volt minden péntek délután templomba menni. Eleinte anya vitt az iskolába,

aztán már egyedül mentünk. Hát nem volt közlekedés. Laci, a bátyám, gyalog ment a reálba [lásd: gimnázium és egyéb középiskolák], a Reáltanoda utcába. Én a Nagydíófa utcáig mentem velük.

Zongorázni tanultam három évig, mert addig kaptam kölcsön egy zongorát a nagybátyáméktól. Év közben nálunk volt a zongora, de mikor ők nyáron kimentek Zugligetbe, akkor kivitték a zongorát. Aztán azt mondták, hogy árt a zongorának a szállítás, és nem hozták be többé. Mindenfélét sportolgattam, de semmit sem csináltam jól az evezésen kívül, azt nagyon szerettem. Úsztam, csak rosszul, korcsolyáztam, gyeplabdáztam, teniszeztem, de mindent csak egy kicsit.